

27 Σεπτεμβρίου, 1993

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΟΙΒΟΣ ΠΑΝΑΓΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 168/91)

*Δήμοι — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Τμηματάρχη — Απο-
τελούν ουσιώδες και ξεχωριστό στοιχείο κρίσης της αξίας των υπο-
ψηφίων — Παραγνώρισή τους ή απόδοση περιορισμένης βαρύτητας
στις συστάσεις όταν δε συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων.*

5

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του, την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών. Ο ίδιος υπερείχε σε αξία, τόσο στην επι μέρους όσο και στη γενική βαθμολογία έναντι των ενδιαφερομένων μερών και είχε καταταγεί δεύτερος στη σειρά επιτυχίας κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις. Η σύσταση όμως του Διευθυντή δόθηκε για το ενδιαφερόμενο μέρος που είχε καταταγεί τρίτος στη σειρά επιτυχίας, αλλά υπερείχε σε αρχαιότητα. Αιτιολογώντας τη σύστασή του, ο Διευθυντής είπε πως ο συστηθείς ήταν ο καλύτερος και ικανότερος υποψήφιος.

10

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20

Στις περιπτώσεις προαγωγών δημοσίων υπαλλήλων, οι συστάσεις του Προϊσταμένου αποτελούν ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και ξεχωριστό στοιχείο κρίσης της αξίας τους. Όταν όμως οι συστάσεις αυτές δε συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να τους αποδίδεται περιορισμένη βαρύτητα.

25

Εφόσον σύμφωνα με τον Καν. 26(3) των περί Δημοτικής Υπηρεσίας Κανονισμών του Δήμου Λευκωσίας (Κ.Δ.Π. 11/77) κατά την προαγωγή η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τη σύσταση του Τμηματάρχη, όπως συμβαίνει κατά τις προαγωγές δημοσίων υπαλλήλων, θεωρείται ότι οι πιο πάνω νομολογιακές αρχές εφαρμόζονται και στις προαγωγές δημοτικών υπαλλήλων. Όπως προκύπτει από το λεκτικό του σχετικού πρακτικού της Επιτροπής, η απόφαση προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών, βασίστηκε και στη σύσταση του Διευθυντή, η οποία είναι ασύμφωνη με την εικόνα που παρουσιάζουν οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις:

5

10

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15

Δημοκρατία ν. Βασιλείου (1990) 3 Α.Α.Δ. 226,

Δημοκρατία ν. Στυλιανού και Άλλων (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427.

Προσφυγή.

20

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση Επιθεωρητή Αγορών, αντί ο αιτητής.

25

Π. Παπαγεωργίου, για τον Αιτητή.

Τ. Καρακάννα για Κ. Μιχαηλίδη, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. Γεωργιάδου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος 2.

30

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά την πιό κάτω θεραπεία:

35

"Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση που κοινοποιήθηκε και/ή της οποίας ο Αιτητής έλαβε γνώση κατά ή περί την 27.12.90, με την οποία προήγαγαν τα Ενδιαφερόμενα Πρόσωπα Λοΐζο Τασουρή και Λάμπρο Παπαδόπουλο, στη μόνιμη θέση Επιθεωρητή Αγορών Β, από την 1.1.91, αντί του Αιτητή, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε νομικού ή άλλου αποτελέσματος."

40

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα:

5 Κατά το 1990 υπήρχαν δύο κενές θέσεις Επιθεωρητών Αγοράς 2ης Τάξης στην υπηρεσία του Δήμου Λευκωσίας και αποφασίστηκε η πλήρωσή τους με την προαγωγή υφισταμένων υπαλλήλων.

10 Η Επιτροπή Προσωπικού του Δήμου αποφάσισε στη συνεδρίασή της ημερ. 15.10.90 όπως προχωρήσει η διαδικασία για τις προαγωγές των καταλλήλων υποψηφίων και όπως αυτοί κληθούν σε προσωπική συνέντευξη χωρίς να παρακαθήσουν σε γραπτές εξετάσεις εφόσον κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται από το Σχέδιο Υπηρεσίας.

15 Η Επιτροπή Προσωπικού συνήλθε ξανά στις 23.10.90 για να επιληφθεί μεταξύ άλλων και του θέματος της πλήρωσης της επίδικης θέσης.

20 Κατά την εν λόγω συνεδρίαση η Επιτροπή δέχθηκε σε χωριστές συνεντεύξεις τον αιτητή και τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη αφού διαπιστώθηκε προηγουμένως ότι ήταν οι μόνοι υποψήφιοι για τη θέση. Μετά το πέρας των συνεντεύξεων η Επιτροπή αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων και τους κατάταξε κατά σειρά προτεραιότητας ως ακολούθως:

25 1ος Λάμπρος Παπαδόπουλος
2ος Φοίβος Παναγίδης
3ος Λοΐζος Τασουρής.

30 Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και αναφέρθηκε ενδεικτικά στις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα έτη 1983-1989. Ο Οικονομικός Διευθυντής που ήταν παρών στη συνεδρίαση σύστησε το Λοΐζο Τασουρή ως τον καλύτερο και ικανότερο υποψήφιο. Στη συνέχεια η Επιτροπή αναφέρθηκε στα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων. Σημείωσε ότι ο αιτητής υπερέχει σε
35 προσόντα επειδή κατέχει το Certificate LCCI - Accounting Higher, (το οποίο όμως δεν προνοείται στο Σχέδιο Υπηρεσίας σαν απαραίτητο ή επιπρόσθετο προσόν). Αναφέρθηκε επίσης στην αρχαιότητα του Τασουρή που προήχθη στην θέση του Λειτουργού Αγορών 1ης τάξης (αντίστοιχη Ζυγιστής) την 1.11.78 και την
40 1.1.83 τοποθετήθηκε στην κλίμακα Α7 σ' αντίθεση με τους άλλους δύο υποψήφιους που προήχθησαν την 1.1.86, στη θέση Λειτουργού Αγορών 1ης τάξης και τοποθετήθηκαν στην Α7.

Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιαώδη

στοιχεία και τις συστάσεις του αρμοδίου Τμηματάρχη, έκρινε με βάση τα καθερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι οι Λοΐζος Τασουρής και Λάμπρος Παπαδόπουλος είναι περισσότερο κατάλληλοι για τις δύο κενές θέσεις προαγωγής και αποφάσισε όπως εισηγηθεί προς το Δημοτικό Συμβούλιο την προαγωγή τους στις θέσεις Επιθεωρητών Αγορών 2ας τάξης, από την 1η Ιανουαρίου, 1991. Η πιά πάνω απόφαση της Επιτροπής Προσωπικού επικυρώθηκε κατά τη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου ημερ. 20.12.90.

5

Η διαδικασία πλήρωσης της επίδικης θέσης διέπεται από τους περί Δημοτικής Υπηρεσίας Κανονισμούς του Δήμου Λευκωσίας του 1976 που δημοσιεύθηκαν στο Παράρτημα Τρίτο της Επίσημης Εφημερίδας ημερ. 14.1.77 (Κ.Δ.Π. 11/77) και ειδικότερα τους Καν. 26, 27 και 28:

10

15

Σύμφωνα με τον Καν. 26(2) οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων για προαγωγή αποφασίζονται με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα. Η παράγραφος (3) του ίδιου Κανονισμού προνοεί ότι κατά την προαγωγή η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και τις συστάσεις του Τμηματάρχη στο Τμήμα του οποίου υφίσταται η κενή θέση.

20

Ο πρώτος ισχυρισμός που προβλήθηκε για ακύρωση αφορά τη σύγκριση των υποψηφίων και σχετίζεται με την υποχρέωση των καθ' ων η αίτηση να προάξουν τους καταλληλότερους από τους διαθέσιμους υποψήφιους με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα.

25

Αναφορικά με την αξία ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται ότι, όπως προκύπτει από τις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις των 3 υποψηφίων για την περίοδο 1983 - 1989, αυτός υπερέχει γιατί έχει μέσο όρο βαθμολογίας 20.30, ο Τασουρής 19.94 και ο Παπαδόπουλος 19.70. Εισηγήθηκε επίσης ότι η γενική βαθμολογία του ενδιαφερομένου μέρους Τασουρή για το 1982 και 1983 είναι λανθασμένη και αυτός θα έπρεπε να είχε βαθμολογηθεί ως "Καλός" αντί ως "Λίαν Καλός".

30

35

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφερθεί ότι κατά την αξιολόγηση δε λήφθηκε υπόψη η γενική βαθμολογία των υποψηφίων για κάθε έτος αλλά η αξιολόγηση βασίστηκε στις επί μέρους βαθμολογίες, οι οποίες προστέθηκαν και με βάση κάποια μαθηματική φόρμουλα που χρησιμοποιήθηκε εξευρέθηκε ο μέσος όρος της βαθμολογίας του κάθε υποψηφίου.

40

Ο αιτητής, όπως πιο πάνω αναφέρεται, κατατάσσεται πρώτος εφόσο εξασφάλισε μέσο όρο βαθμολογίας 20.30, ο Τασουρήs δεύτερος με 19.94 και ο Παπαδόπουλος τρίτος με 19.70. Αλλά και με βάση τη γενική βαθμολογία των υποψηφίων κατά τα έτη 5 1983 - 1989 πρώτος κατατάσσεται και πάλι ο αιτητής (7 ΛΚ) δεύτερος το ενδιαφερόμενο μέρος Παπαδόπουλος (6 ΛΚ, 1Κ) και τρίτος ο Τασουρήs (4 ΛΚ, 3 Κ).

10 Από τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων προκύπτει ότι κατά τον υπολογισμό της γενικής βαθμολογίας των ενδιαφερομένων μερών σημειώθηκαν λάθη. Η γενική βαθμολογία του Τασουρή για το 1982 και 1983 θα έπρεπε να ήταν "Καλός" αντί "Λίαν Καλός" που αναφέρεται στις εκθέσεις, και το 1987 θα έπρεπε να ήταν "Λίαν Καλός" αντί "Καλός". Επίσης η βαθμολογία του Παπαδόπουλου για το 1980 θα έπρεπε να ήταν "Καλός" αντί "Λίαν Καλός". 15

Είναι εμφανές από τα πιο πάνω ότι ο αιτητής υπερέχει σε αξία και των δύο ενδιαφερομένων μερών, γεγονός που αποκτά ιδιαίτερη σημασία στην υπό κρίση προσφυγή όταν συναρτιστεί με τη 20 σύσταση του αρμόδιου Τμηματάρχη, η ανεπάρκεια της οποίας επίσης προβλήθηκε σαν λόγος ακύρωσης της επίδικης απόφασης. Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι με τη σύσταση του ο Οικονομικός Διευθυντής ανάρτησε τη σειρά που κατάταξε τους υποψήφιους η Επιτροπή θέτοντας τον Τασουρή πρώτο, συστήνοντας τον για προαγωγή χωρίς αιτιολογία, και με τρόπο που συγκρούεται με τα στοιχεία των φακέλων. 25

Παραθέτω πιο κάτω το σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά που αναφέρεται στη σύσταση του Διευθυντή. 30

"Ο Οικονομικός Διευθυντής επίσης προσέθεσε ότι κατά τη δική του γνώμη και γνωρίζοντας τα πρόσωπα και τις ικανότητες τους δεν νομίζει ότι με τη δεκαπεντάλεπτη συνέντευξη 35 μπορούν να καταταγούν οι υπάλληλοι στη σειρά που έχουν καταταχθεί από την Επιτροπή. Η γνώμη του είναι ότι ο καλύτερος και ικανότερος υποψήφιος είναι ο κ. Λοΐζος Τασουρήs, κατά τη συνέντευξη όμως με την Επιτροπή είχε "τρακ" και δεν απέδωσε όσο περίμενε από αυτόν."

40 Το πιο πάνω απόσπασμα από τη σύσταση του Διευθυντή σε συνάρτηση με την εικόνα που παρουσιάζουν οι υποψήφιοι αναφορικά με το θέμα της αξίας που παρέθεσα με λεπτομέρεια πιο πάνω, δεν μπορεί παρά να οδηγήσει την επίδικη απόφαση σε ακύρωση. Ο Διευθυντής αναφέρει ότι κατά τη γνώμη του ο

Λοΐζος Τασουρής είναι ο καλύτερος και ικανότερος υποψήφιος.

Το συμπέρασμα του αυτό δεν υποστηρίζεται από τα στοιχεία των φακέλων. Στο μόνο ίσως σημείο που υπερτερεί ο Τασουρής είναι στην αρχαιότητα, η οποία όμως δεν μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο στην παρούσα περίπτωση, ενόψει της υπεροχής του αιτητή σε αξία. Ο αιτητής υπερέχει σε αξία τόσο με βάση τις επί μέρους βαθμολογίες που λήφθηκαν υπόψη για την εξεύρεση του μέσου όρου βαθμολογίας, όσο και με βάση τη γενική βαθμολογία των υποψηφίων, πάνω στην οποία θα έπρεπε κανονικά να είχε βασιστεί η Επιτροπή Προσωπικού κατά την αξιολόγηση των υποψηφίων.

Σύμφωνα με τη νομολογία, στις περιπτώσεις προαγωγών δημοσίων υπαλλήλων, οι συστάσεις του Προϊστάμενου αποτελούν ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και ξεχωριστό στοιχείο κρίσης της αξίας τους. (Βλ. *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Αργυρούλλας Βασιλείου* (1990) 3 Α.Α.Δ. 226. Όταν όμως οι συστάσεις αυτές δε συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να τους αποδίδεται περιορισμένη βαρύτητα. Σχετική είναι απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου *Δημοκρατία ν. Α. Στυλιανού και Άλλων* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427, στην οποία αναφέρθηκε ότι:

"Ο Προϊστάμενος του Τμήματος είναι σε θέση να εκτιμήσει τις απαιτήσεις της θέσης που πρόκειται να πληρωθεί και τις ικανότητες του υποψήφιου για να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης. Οι συστάσεις του, όμως, αν είναι ασύμφωνες με την εικόνα που παρουσιάζεται στις εμπιστευτικές εκθέσεις, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να τους αποδίδεται περιορισμένη βαρύτητα, ανάλογα με την έκταση της ασυμφωνίας. (Βλ. *Lardis*, (ανώτερω). *Odysseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 74, στη σελ. 84, (Απόφαση Ολομέλειας). *Niki Ioannou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 431, στη σελ. 432. *Ioannou v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 61. *Savva v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 675, στη σελ. 696. *Republic v. Koufettas* (1985) 3 C.L.R. 1950.)"

Εφόσον σύμφωνα με τον Καν.26(3) κατά την προαγωγή η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τη σύσταση του Τμηματάρχη, όπως συμβαίνει κατά τις προαγωγές δημοσίων υπαλλήλων, θεωρώ ότι οι πιά πάνω νομολογιακές αρχές εφαρμόζονται και στις προαγωγές δημοτικών υπαλλήλων. Όπως προκύπτει από το λεκτικό του σχετικού πρακτικού της Επιτροπής η απόφαση προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών βασίστηκε και στη σύσταση του Δι-

ευθυντή, η οποία είναι ασύμφωνη με τη εικόνα που παρουσιάζουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις. Συνεπώς η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί.

- 5 Ενόψει των πιο πάνω δε θεωρώ σκόπιμο να εξετάσω τους υπόλοιπους λόγους για ακύρωση που προβλήθηκαν από το δικηγόρο του αιτητή.

- 10 Η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται, με έξοδα υπέρ του αιτητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.